

DE VLAAMSE MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

MEDEDELING AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Grondwettelijk Hof – arrest nr. 9/2024 van 18 januari 2024 inzake de prejudiciële vragen betreffende het artikel 66, §6, tweede lid Omgevingsvergunningsdecreet, gesteld door de Raad voor Vergunningsbetwistingen – rolnummer 7941

Samenvatting:

De Raad voor Vergunningsbetwistingen heeft in een arrest van 24 november 2022 een aantal prejudiciële vragen gesteld met betrekking tot artikel 66, §6, tweede lid, van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

In het arrest van 18 januari 2024 oordeelt het Grondwettelijk Hof dat er een schending is van artikel 10 en 11 van de Grondwet in de interpretatie die de Raad voor Vergunningsbetwistingen geeft aan artikel 66, §6, tweede lid, van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning. In lijn met het standpunt dat door de Vlaamse Regering werd ingenomen, erkent het Grondwettelijk Hof evenwel dat er ook een andere interpretatie van de in het geding zijnde bepaling mogelijk is, die niet tot een schending van het gelijkheidsbeginsel leidt.

Het Grondwettelijk Hof heeft op 18 januari 2024 een arrest uitgesproken inzake de prejudiciële vragen gesteld door de Raad voor Vergunningsbetwistingen in een arrest van 24 november 2022 met betrekking tot artikel 66, §6, tweede lid, van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

De prejudiciële vragen luiden als volgt:

- a. *“Schendt artikel 66, §6, tweede lid van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, zoals gewijzigd door artikel 76 van het decreet van 3 mei 2019 houdende de gemeentewegen, in de lezing dat dit artikel eraan in de weg staat dat na een vernietiging van de gemeenteraadsbeslissing over de zaak der wegen door de Vlaamse regering de gemeenteraad alsnog (op nuttige wijze) een nieuwe beslissing neemt over de zaak der wegen, de artikelen 10 en 11 van de grondwet, doordat het een onderscheid invoert tussen enerzijds de burger die een aanvraag tot omgevingsvergunning heeft ingediend met een verzoek tot aanleg van een gemeenteweg, en in graad van beroep wordt geconfronteerd door een vernietiging van de gemeenteraadbeslissing over de zaak der wegen en anderzijds de burger die een aanvraag tot omgevingsvergunning heeft ingediend en in graad van beroep wordt geconfronteerd door een afwezigheid van een gemeenteraadbeslissing over de zaak der wegen, waarbij de eerstgenoemde de vergunning automatisch geweigerd moet zien*

worden op grond van het gecontesteerde artikel 66, §6, tweede lid OVD, terwijl in het geval van de laatstgenoemde de bevoegde overheid verplicht is tot het richten van een verzoek tot de gouverneur om de gemeenteraad te verzoeken om een nieuwe beslissing te nemen.”

- b. *“Schendt artikel 66, §6, tweede lid van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, zoals gewijzigd door artikel 76 van het decreet van 3 mei 2019 houdende de gemeentewegen, in de lezing dat dit artikel eraan in de weg staat dat na een vernietiging van de gemeenteraadsbeslissing over de zaak der wegen door de Vlaamse regering de gemeenteraad alsnog (op nuttige wijze) een nieuwe beslissing neemt over de zaak der wegen, de artikelen 10 en 11 van de grondwet, doordat het een onderscheid invoert tussen enerzijds de burger die een aanvraag tot omgevingsvergunning heeft ingediend met een verzoek tot aanleg van een gemeenteweg, en in graad van beroep wordt geconfronteerd door een vernietiging van de gemeenteraadsbeslissing over de zaak der wegen en anderzijds de burger die voordeel kan halen uit een gemeentelijk rooilijnplan dat met toepassing van artikel 16 van het gemeentewegendecreet wordt goedgekeurd en dat het voorwerp uitmaakt van een administratief beroep dat leidt tot een vernietiging van de gemeenteraadsbeslissing, waarbij de eerstgenoemde de vergunning automatisch geweigerd moet zien worden op grond van het gecontesteerde artikel 66, §6, tweede lid OVD, zodat de gemeenteraad zich niet opnieuw over de zaak kan uitspreken, terwijl in het geval van de laatstgenoemde de gemeenteraad zich wel opnieuw over het rooilijnplan kan uitspreken.”*

De Raad voor Vergunningsbetwistingen had vastgesteld dat er een discrepantie bestaat tussen de tekst van artikel 66, §6, tweede lid van het Omgevingsvergunningendecreet (OVD), die stelt dat de omgevingsvergunning “wordt” geweigerd in graad van beroep “als de Vlaamse Regering de beslissing heeft vernietigd met toepassing van artikel 31/1”, en de parlementaire voorbereiding bij dit artikel die stelt dat de gemeenteraad in dat geval “een nieuw besluit [kan] nemen alvorens de beroepsinstantie binnen de omgevingsvergunningsprocedure beslist”.

Omwille van deze discrepantie ontstond er onduidelijkheid over de gevolgen van het inwilligen door de Vlaamse Regering van een administratief beroep tot nietigverklaring dat werd ingesteld tegen de beslissing van de gemeenteraad over de zaak van de wegen. Kan/moet de gemeenteraad na dergelijke vernietiging door de Vlaamse Regering een herstelbeslissing nemen over de zaak van de wegen, of moet de vergunningverlenende overheid in beroep de vergunning weigeren in toepassing van artikel 66, §6 OVD?

Aan het Grondwettelijk Hof werden de twee voormelde prejudiciële vragen voorgelegd in verband met een mogelijke schending van het gelijkheidsbeginsel in de lezing dat artikel 66, §6, tweede lid, OVD in de weg zou staan dat na een vernietiging van de gemeenteraadsbeslissing over de zaak der wegen door de Vlaamse Regering, de gemeenteraad alsnog een nieuwe beslissing neemt over de zaak der wegen.

In het arrest nr. 9/2024 van 18 januari 2024 oordeelt het Grondwettelijk Hof dat de prejudiciële vraag, in de interpretatie van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, bevestigend moet worden beantwoord. In lijn met het standpunt van de Vlaamse Regering erkent het Grondwettelijk Hof evenwel dat er ook een andere interpretatie van de in het geding zijnde bepaling mogelijk is, die niet tot een schending van het gelijkheidsbeginsel leidt:

- Het Grondwettelijk Hof oordeelt dat er een schending is van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in de interpretatie dat artikel 66, §6, tweede lid, van het Omgevingsvergunningsdecreet vereist dat een omgevingsvergunning van rechtswege moet worden geweigerd in geval van een vernietiging, door de Vlaamse Regering, van de gemeenteraadsbeslissing over de aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van een gemeenteweg in het kader van een administratief beroep tegen de vergunningsbeslissing. Deze interpretatie verhindert dat de gemeenteraad een nieuwe beslissing neemt na de vernietiging van de beslissing en is volgens het Grondwettelijk Hof aldus niet pertinent

om het nagestreefde doel van de decreetgever te bereiken, namelijk de autonomie van de gemeenteraad om te beslissen over de aanleg of de wijziging van een gemeenteweg vrijwaren.

- Het Grondwettelijk Hof oordeelt dat er geen schending is van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet indien de woorden “of als de Vlaamse Regering de beslissing heeft vernietigd met toepassing van artikel 31/1” in de in het geding zijnde bepaling in die zin moeten worden geïnterpreteerd dat de omgevingsvergunning in beroep wordt geweigerd als de gemeenteraad na de vernietiging van haar beslissing door de Vlaamse Regering, op eigen initiatief of nadat zij werd samengeroepen op grond van artikel 65, eerste lid, van het Omgevingsvergunningsdecreet, binnen de opgeschorte en verlengde beslissingstermijn geen nieuwe beslissing of negatieve beslissing over de zaak der wegen heeft genomen. Dit is ook de interpretatie die wordt vooropgesteld op de website van het Departement Omgeving van de Vlaamse overheid.

Het Grondwettelijk Hof schuift op deze manier een grondwetsconforme interpretatie van artikel 66, §6, tweede lid van het Omgevingsvergunningsdecreet naar voren, die in lijn ligt met de interpretatie die de Vlaamse overheid verdedigt.

Het ontwerp van decreet tot wijziging van de regelgeving betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de invoering van een modulaire omgevingsvergunningsprocedure en het omgevingsbesluit, zoals een tweede maal principiële goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 22 december 2023 (VR 2023 2212 DOC.1694), brengt de nodige verduidelijkingen aan in het Omgevingsvergunningsdecreet. In dit ontwerpdecreet wordt voorgesteld om in (nieuw) artikel 91/5, §6, OVD in te schrijven dat de gemeenteraad van rechtswege gehouden is om binnen de 60 dagen een nieuwe beslissing te nemen na vernietiging door de Vlaamse Regering, met de verplichting om rekening te houden met de beslissing van de Vlaamse Regering. In (nieuw) artikel 91/9, §2, OVD wordt ook een verlenging van de beslissingstermijn over de vergunningsaanvraag ingeschreven in geval van vernietiging van de beslissing van de gemeenteraad door de Vlaamse Regering. In (nieuw) artikel 91/3 OVD wordt de noodzaak om de vergunning te weigeren in geval van vernietiging van de beslissing van de gemeenteraad geschrapt.

DE VLAAMSE MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Zuhal DEMIR